

Finansinspektionen
Box 7821
103 97 STOCKHOLM

Förslag till föreskrifter om rapportering av likviditetsrisk

(FI Dnr 10-4148)

Riksgälden har inte anledning att i detalj granska förslaget till rapporteringsföreskrifter, eftersom bankers och andra finansföretags likviditetsrapportering faller utanför vårt ansvarsområde. Generellt anser vi att det är logiskt att följa upp föreskrifterna om hantering av likviditetsrisker med krav på rapportering som gör det möjligt att säkerställa att dessa föreskrifter efterlevs.

Vi vill dock peka på ett par saker, som i första hand är förslag till förtydligande av föreskrifternas innebörd. Det gäller dels beskrivningen av vilka antaganden som instituten ska göra vid beräkning av förväntade kassaflöden, dels beskrivningen av underlaget för stresstester i förordningstexten.

Förväntade kassaflöden

Kraven avseende kassaflödesrapportering behandlas i 2 kap. 5 §. Där står:

Ett företag ska lämna information om de kassaflöden som förväntas uppstå när samtliga tillgångar, skulder och poster utanför balansräkningen avvecklas under rådande förhållanden.

I remisspromemorian (s. 11) förklaras att syftet med kravet är att ”mäta företagets förmåga att klara sina betalningsåtaganden under den närmaste framtiden under förutsättning att företaget inte längre bedriver aktiv verksamhet, dvs. att företaget inte längre har tillgång till extern finansiering, beviljar ingen nyutlåning, och ingen utestående kredit eller upplåning förnyas”. Det anges vidare att ”rådande förhållanden” kan avse såväl stabila som instabila förhållanden.

Dessa skrivningar är inte helt lättolkade, vilket kan göra det svårt för företagen att lämna ändamålsenliga rapporter. Förutsättningen att företaget ”inte längre bedriver aktiv verksamhet” och ska ”avveckla” samtliga tillgångar och skulder framstår som en helt extrem situation. Tolkat bokstavligt skulle det betyda att kassaflödesrapporteringen ska bygga på ett stressscenario där banken stänger sin verksamhet. Om man antar att bankens agerande kommer till allmänhetens

kännedom, torde banken snabbt förlora även reguljär inlåning i långt snabbare takt än vad som följer av empiriska observationer av kundbeteende. Det ligger således i bankverksamhetens natur att ett sådant scenario inte är hållbart och därmed inte kan vara utgångspunkten för löpande rapportering.

Att en sådan tolkning inte heller är avsedd framgår indirekt av att det talas om att rådande förhållanden kan omfatta ”stabila förhållanden”, vilket inte förefaller förenligt med nyss nämnda extremscenario. Det visar att tanken inte är att betinga kassaflödesprognoserna på ett avvecklingsscenario utan på just rådande förhållanden. Först i ett nästa steg görs, som ett stresstest, tankeexperimentet att banken förlorar tillgång till finansiering och slutar ge lån.

Skrivningarna i promemorian bör sannolikt förtydliga detta. Eventuellt bör även ordvalet ”avvecklas under rådande förhållanden” i föreskriftstexten förtydligas. ”Avvecklas” innebär i många andra sammanhang stängning eller (omedelbar) försäljning, vilket uppenbart inte är avsikten här.

Rapportering av underlag för stresstester

Som rubrik till 2 kap. 12–14 §§ anges ”Likvida tillgångar och kassautflöden och inflöden”. Begreppen återkommer i 12 §. Detta är något förvirrande, eftersom motsvarande begrepp återfinns tidigare i samma kapitel. Av rubriken till bilagan (och av remisspromemorian) framgår att den här aktuella informationen ska användas som underlag för specifika stresstester som Finansinspektionen avser att göra. Det torde således vara fråga om ett separat rapporteringskrav, som går utöver vad som angivits i tidigare paragrafer.

Föreskrifterna skulle bli tydligare om syftet med denna rapportering framgår av rubriken och av 12 §. Då blir det också klart vad ”stresstestet” (i bestämd form) i 13 § syftar på.

Möjligen skulle det också förbättra och underlätta bankernas rapportering om det av promemorian tydligare framgick hur Finansinspektionen ser på relationen mellan detta stresstest och de tester och undersökningar som ska göras med utgångspunkt i den övriga rapporterade informationen.

I detta ärende har biträdande riksgäldsdirektören Pär Nygren beslutat, efter föredragning av chefsekonomen Lars Hörngren.

Pär Nygren

Lars Hörngren